

farligt, at optage denne Bestemmelse i Loven, da den let kan udvide Remissionsberettigelsen til indirecte Tilførsler af oversøiske Producter. Jeg indseer meget vel, at man derved vil bevirke, at svømmende Ladninger, eller Ladninger i Skibe fra oversøiske Steder, der ligge ved Cuxhaven eller i Canalen, kunne kjøbes og bringes hertil som remissionsberettigede, men dette kan dog ikke betragtes som en directe transatlantisk Handel, da Ladningerne ikke oprindelig have været bestemte hertil. Det kan ei heller forenes med det Princip, som gaaer igjennem Placaten af 27de Marts 1844, og er noget aldeles nyt, at man skulde udvide Remissionsbegunstigelsen til svømmende Ladninger. Grændsen er meget vanskelig at drage imellem Varer, som saaledes ligge svømmende, enten i Canalen eller ved Cuxhaven, og Varer, som ligge paa Dplag i England eller Hamborg, og man føres let til at udstrække Remissionsberettigelsen til alle indirecte Tilførsler af oversøiske Producter. Hvad dernæst angaaer Mindretallets Forslag til § 3, saa gaaer dette ud paa, at Skibe i Havariitilfælde ikke skulde berøves deres Ret til at kunne erholde Remission, samt at det skulde tilslædes Skibene at udlade en Deel af deres Laft paa fremmede Steder, uden derfor at tabe deres Remissionsberettigelse. Uagtet der vistnok i de fleste Tilfælde er meget, der taler herfor, saa troer jeg det dog ikke hensigtsmæssigt at optage Bestemmelser herom i Loven, men troer det rigtigere at overlade Administrationen, efter de enkelte Tilfældes Bessaffenhed og de foreliggende Omstændigheder, at indrømme Remissionsberettigelsen eller at nægte den. Det kan ikke være den ærede Ordfører ubevidst, at denne altid har været indrømmet i saadanne Havariitilfælde, hvor Beyerne have været tilstrækkelige, ligesom det ogsaa er skeet i Tilfælde, hvor Skibene have udloftet en Deel af deres Laft paa Mellemsteder.

Med Hensyn til at Lovforslaget, saaledes som det oversendtes fra Landsthinget, af Udvalget har modtaget en saa væsentlig Forandring, saa troer jeg at finde tilstrækkelig Støtte herfor i det almindelige Dnsse om at faae Remissionsbegunstigelserne i deres nærværende Form hævede, saavel som i de Udtalelser, som Regjer-

ringen allerede tidligere har givet i denne Sag. Saaledes er der i Motiverne til den foreløbige Lov af 3die December 1849 udtrykkelig sagt, „at den hele Handelspolitik, som findes udtrykt i Placaten af 27de Marts 1844, hverken har Medhold i de Grundsætninger, der ellers ere fulgte i det danske Goldsystem, og heller ikke kan siges at være overensstemmende med Handelsfrihedens almindelige Forordringer om, ikke at begunstige den ene Indførselsmaade af Varer fremfor den anden“ (Hør!). Den Betænkelse, som dengang havde imod at have Begunstigelserne, i den paa nogle af de vigtigere oversøiske Producter hvilende Krigsskat, er nu ikke længer tilstede. Der kan altsaa ikke være nogen Grund hentet herfra til at gaae ind paa en Forlangelse af den omhandlede Begunstigelse. Endelig er der i Anmærkningerne til Finansloven for 1852 — 53 ved Calculeringen af Indførselstolden udtrykkelig udtalt, at den directe transatlantiske Handel ganske eller tildeels maa antages at ville ophøre med Ugangen af 1852, og derefter er Calculeringen opstillet. Jeg har deri fundet en tilstrækkelig Grund til allerede nu at medvirke til en Ophævelse eller Omforming af Remissionsbegunstigelsen, idet jeg iøvrigt ikke kan erkjende Gyldigheden af de Grunde, som ere anførte imod Betimeligheden af en saadan, da baade Handelsstanden her i Staden og i Flensborg maa være tilstrækkeligt forberedt herpaa.

Ordføreren: Der staaer i Mindretallets Tillæg til Betænkningen: „Mindretallet slutter sig vel i det Væsentlige til de i forestaaende Motivering indeholdte Grunde for Dnsfælgelsen af en Forandring osv.“ Det er maaskee en Smagsag, men det forekommer mig virkelig ikke, at den ærede sidste Taler i det Væsentlige har sluttet sig til os Andre af Udvalget; thi det vil jo ikke være undgaaet Nogens Dpmærksomhed, at medens han har været med at udfærdige Betænkningen om denne Lovs Forandring, saa har han i sin Tale været stik imod den hele Lov, og jeg vil ikke nægte, at han er fremkommet med nogle Dplysninger, som det vilde være noksaa behageligt — skjøndt jeg ikke lægger nogen videre Vægt paa dem — at han havde givet os, da vi sad i Udval-